8. Мілаш В.С. До питання про об'єкт договору про надання послуг // Вісник господарського судочинства. – 2008. – № 4. – С. 72–77.

9. Цивільне право України: підруч. у 2 т. – Т. 2 / В.І. Борисова (кер. авт. кол.), Л.М. Баранова, І.В. Жилінкова та ін. К. : Вентурі, 2004. – 380 с.

10. Державний класифікатор продукції та послуг ДК 016:2010: наказ від 11.10.2010 № 457. URL: https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v457a609-10#Text.

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

ЯФОНКІН А. О.
кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри військової підготовки
Університет державної фіскальної служби України

СИДОРЕНКО В. В.
старший викладач кафедри військової підготовки
Університет державної фіскальної служби України

Забезпечення інформаційної безпеки держави була, є та залишається одним з пріоритетних напрямків забезпечення національної безпеки України.

Про важливість забезпечення інформаційної безпеки свідчить той факт, що цьому питанню була присвячена величезна кількість так званих «круглих столів», проведені диспути, обговорення, науково-практичні та практичні семінари різного рівня, наукові дослідження вітчизняних та зарубіжних вчених та практиків, прийнята певна кількість нормативно-правових та законодавчих актів.

Необхідно зазначити, що інформаційна безпека має велике значення у забезпеченні життєво важливих інтересів держави та суспільства. Це обумовлено розвитком сучасних інформаційних технологій, засобів передачі інформації та зростанням величезного впливу інформаційної сфери на життя громадян та суспільства в цілому.

Слід зауважити, що правове забезпечення інформаційної безпеки України створюється сукупністю системи правового регулювання забезпечення інформаційної безпеки та процесу формування цієї системи: Конституцією України, законами України, Стратегією національної

безпеки України, а також міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Проблемам забезпечення інформаційної безпеки також присвячені наукові праці зарубіжних та вітчизняних вчених, таких, як: М. Зубок, М. Коваль, Б. Кормич, Н. Литвин, А. Новицький, Н. Новицька, Е. Рябченко, О. Тильчик, А. Яфонкін та інші.

Вказані автори проаналізували поняття «інформаційна безпека», «інформаційні війни», дослідили класифікацію інформаційної безпеки, зробили певні теоретичні пропозиції для забезпечення інформаційної безпеки держави. Однак, залишаються поза увагою системного аналізу окремі питання забезпечення інформаційної безпеки держави в особливий період.

В Доктрині інформаційної безпеки України (надалі Доктрина), яка була рішенням Ради національної безпеки і оборони України від 29 грудня 2016 року «Про Доктрину інформаційної безпеки України» та затверджена Указом Президента України від 25 лютого 2017 року № 47/2017, визначені національні інтереси України в інформаційній сфері, загрози їх реалізації, напрями і пріоритети державної політики в інформаційній сфері.

В доктрині визначені актуальні загрози національним інтересам та національній безпеці України в інформаційній сфері, якими є:

– здійснення спеціальних інформаційних операцій, спрямованих на підрив обороноздатності, деморалізацію особового складу Збройних Сил України та інших військових формувань, провокування екстремістських проявів, підживлення панічних настроїв, загострення і дестабілізацію суспільно-політичної та соціально-економічної ситуації, розпалювання міжетнічних і міжконфесійних конфліктів в Україні;

– проведення державою-агресором спеціальних інформаційних операцій в інших державах з метою створення негативного іміджу України у світі;

– інформаційна експансія держави-агресора та контрольованих нею структур, зокрема шляхом розширення власної інформаційної інфраструктури на території України та в інших державах;

– інформаційне домінування держави-агресора на тимчасово окупованих територіях;

– недостатня розвиненість національної інформаційної інфраструктури, що обмежує можливості України ефективно протидіяти інформаційній агресії та проактивно діяти в інформаційній сфері для реалізації національних інтересів України;

– неефективність державної інформаційної політики, недосконалість законодавства стосовно регулювання суспільних відносин в інфор-

маційній сфері, невизначеність стратегічного наративу, недостатній рівень медіа-культури суспільства;

– поширення закликів до радикальних дій, пропаганда ізоляціоністських та автономістських концепцій співіснування регіонів в Україні [1].

В Доктрині також визначені пріоритети державної політики в забезпеченні інформаційної безпеки, аналіз яких дає нам змогу дійти висновку, що для втілення в життя, запропонованих шляхів забезпечення безпеки в інформаційній сфері, необхідні великі матеріальні вкладення, яких, на жаль, в бюджеті передбачено в недостатньому розмірі [2]. Тому, на нашу думку, ця Доктрина має декларативний характер.

Особливу увагу слід приділити п. 2 Доктрини «щодо забезпечення захисту і розвитку інформаційного простору України, а також конституційного права громадян на інформацію», в якому містяться положення щодо: розвитку правових інструментів захисту прав людини і громадянина на вільний доступ до інформації, її поширення, оброблення, зберігання та захист; комплексної підтримки розвитку механізмів саморегуляції засобів масової інформації на засадах соціальної відповідальності; підвищення медіа-грамотності суспільства, сприяння підготовці професійних кадрів для медіа-сфери з високим рівнем компетентності; удосконалення законодавчого регулювання інформаційної сфери відповідно до актуальних загроз національній безпеці; задоволення потреб населення тимчасово окупованих територій в об'єктивній, оперативній і достовірній інформації [1], які, в цілому, відповідають конституційним засадам з прав людини.

Однак, вже у травні той самий Президент видає Указ за номером № 133/2017 про введення проти ряду фізичних і юридичних осіб персональних економічних санкцій та інших обмежувальних заходів, який набув чинності 17 травня 2017 року. Цим Указом були введені, поряд з іншими заборонами, санкції щодо російських компаній інтернет – і медіагалузі, таких як Mail.ru Group, «Яндекс», «ВКонтакте» і «Одноклассники» [3], та російських телеканалів. Треба констатувати, що українська влада мало зробила для того, щоб роз'яснити населенню, яку загрозу становлять ці ресурси [4]. Відповідно, майже половина населення держави була позбавлена конституційного права на інформацію.

Враховуючи те, що в сучасних умовах високих інформаційних технологій заборонити щось в Інтернеті повністю неможливо, як би цього хтось не хотів. кількість користувачів зазначеними соціальними мережами не зменшилась. Використання обхідних шляхів подолання заборони користування вищевказаними соцмережами надало можливість населенню і далі продовжувати ними користуватися.

На нашу думку, з метою виявлення загроз національній безпеці України в інформаційній сфері необхідно проводити постійний моніторинг засобів масової інформації та загальнодоступних ресурсів вітчизняного сегмента мережі Інтернет з метою виявлення інформації, поширення якої заборонено в Україні. Особливу увагу слід приділити обігу інформації в заборонених соціальних мережах; розробити та впровадити єдині стандарти підготовки фахівців у сфері захисту інформаційного простору держави та втілити в життя механізми реалізації забезпечення інформаційної безпеки, які визначені Доктриною. Однак, усі ці заходи не будуть мати ефективного результату без належного державного фінансування.

Вважаємо вкрай важливим питанням удосконалення вітчизняного законодавства у інформаційні сфері та механізмів її реалізації. Для цього, на нашу думку, при прийнятті правових положень необхідно враховувати теоретико-прикладні та науково-обгрунтовані теорії забезпечення інформаційної безпеки вітчизняних та зарубіжних вчених та досвід передових зарубіжних країн

Таким чином, забезпечення інформаційної безпеки держави, як складової національної безпеки, потребує створення системи протидії інформаційним загрозам і захисту інформаційного простору, інформаційної інфраструктури, інформаційних ресурсів України, як елементу протистояння агресії в інформаційній сфері.

Література:

1. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 29 грудня 2016 року «Про Доктрину інформаційної безпеки України». URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/47/2017#Text

2. Про Державний бюджет України на 2020 рік. Закон України (в редакції від 01.09.2020) від 14.11.2019 № 294-IX // Відомості Верховної Ради. – 2020. – № 5. – Ст. 31.

3. Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій). Указ Президента України № 133/2017 від 15.05.2017 // Офіційний вісник України. – 2017 – № 41. – Ст. 1276.

4. Яфонкін А.О. Інформаційна війна проти держави та інформаційна безпека України / А.О. Яфонкін, В.О. Шевчук // Форум права: електрон. наук. фахове вид. 2017. № 5. – С. 466–472. URL:http://nbuv.gov.ua/jdf/FP_index.htm_2017_5_73.pdf

Національний університет
«Одеська юридична академія»

Наукові конференції
Одеської школи права

ЮРИДИЧНА НАУКА В СУЧАСНОМУ СВІТІ: ЗДОБУТКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

25 вересня 2020 року

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
«ОДЕСЬКА ЮРИДИЧНА АКАДЕМІЯ»

МАТЕРІАЛИ
міжнародної науково-практичної конференції

«ЮРИДИЧНА НАУКА В СУЧАСНОМУ СВІТІ: ЗДОБУТКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ»

25 вересня 2020 року

Видавничий дім
«Гельветика»
2020

УДК 34«312»(063)
Ю70

Юридична наука в сучасному світі: здобутки та перспективи :
Ю70 матеріали міжнародної науково-практичної конференції (м. Одеса, 25 вересня 2020 року). – Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2020. – 164 с.

ISBN 978-966-992-235-9

УДК 34«312»(063)

ISBN 978-966-992-235-9 © Національний університет «Одеська юридична академія», 2020

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА

Роль держави у врегулюванні національних конфліктів
на українських землях в 18 – початку 20 століття
Барановський П. П. 7

До питання про каталог ознак правового звичаю
Бедрій М. М. 10

Законодавче регулювання релігійних відносин національних меншин
Войцехівська Д. Ю. 14

Науково-педагогічна діяльність
Всеволода Корнілійовича Дябла в період між 1947–1985 рр.
Єфремова Н. В. 16

Санкції за злочини, скоєні серед неповнолітніх
у післявоєнній Україні (40-60 рр. XX ст.)
Ковальова А. Ю. 20

До питання реформування вищої юридичної освіти в Україні
Котуха О. С., Чабан О. М. 22

Понятійно-правове мислення у Давній Греції:
критика Аристотелем «теорії ідей» Платона
Кучеренко Д. С. 24

Набор юридических коллизий: статус Лазского грузинского царства
в отношениях сасанидского Ирана и Византии (544–556 гг.)
Мельник В. М. 28

Інтернет як напрям оптимізації правової комунікації
правоохоронних, правозахисних та судових органів
Погосян М. А. 32

Принцип доступності правосуддя в національному законодавстві
Сверба Ю. І. 36

СЕКЦІЯ 2. КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО; МУНІЦИПАЛЬНЕ ПРАВО

Правомірность обмежень конституційних прав
і свобод громадян під час карантину
Бабак М. А. 39

Характеристика державного суверенітету України
та поняття «кіберсуверенітет»
Демченко П. С. 43

Конституційні права та права, гарантовані європейською конвенцією
з прав людини: дискусія щодо розмежування
Митник О. В. 47

СЕКЦІЯ 3. ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО І ЦИВІЛЬНИЙ ПРОЦЕС; СІМЕЙНЕ ПРАВО; МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО

Правовідносини в сфері інформаційних комунікацій у мережі Інтернет
Борисова А. О. **52**

Окремі питання сутнісних відмінностей приватно-правового та публічно-правового захисту інформаційних прав
Гуйван П. Д. **55**

Сучасна державна кадрова політика в органах публічної влади в Україні
Камінська О. П. **59**

Особливості вирішення судом окремих процесуальних питань під час проведення по справі судової експертизи
Короєд С. О. **63**

Сімейні права дитини
Столітній О. А. **66**

Щодо необхідності захисту прав та свобод наймача за договором найму (оренди) житла під час настання форс-мажорних обставин
Шаповал Л. І. **70**

СЕКЦІЯ 4. ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО; ГОСПОДАРСЬКО-ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ПРАВО

Щодо об'єктної характеристики сервісних послуг у сфері господарювання
Дишкантюк Ю. І. **74**

Теоретичний аналіз законодавства Казахстану у питаннях здійснення медіації у господарських спорах
Поліщук В. В. **77**

Особливості правового регулювання кластерного підходу у сфері залізничного транспорту
Прокоп'єв Р. Є. **81**

Щодо державної допомоги як засобу регулюючого впливу
Феофанова І. М. **85**

СЕКЦІЯ 5. ТРУДОВЕ ПРАВО; ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ

Щодо питання юридичної обов'язковості рекомендацій міжнародної організації праці
Венедіктов С. В. **90**

Карантинні зміни в Кодексі законів про працю України
Ліщенко Н. О. **92**

Актуальні питання застосування трудової медіації в Україні
Можечук Л. В. **95**

Науково-технічні послуги у діяльності наукових установ: правовий аспект
Тригубенко М. В. **135**

Актуальні проблеми забезпечення інформаційної безпеки України
Яфонкін А. О., Сидоренко В. В. **139**

СЕКЦІЯ 8. КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА КРИМІНОЛОГІЯ; КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО
Форми переслідування (сталкінгу)
Бартничук М. В. **143**

Кримінальні правопорушення, пов'язані з корупцією:
проблемні питання визначення та кваліфікації
Боровик А. В. **145**

Кваліфікація співучасті особи, не наділеної ознаками спеціального суб'єкта,
у кримінальних правопорушеннях зі спеціальним суб'єктом, лише частину
об'єктивної сторони яких вона може виконати
Федорович Н. А. **148**

СЕКЦІЯ 9. КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС ТА КРИМІНАЛІСТИКА; СУДОВА ЕКСПЕРТИЗА; ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ
Проблема використання методів реконструкції та реставрації
під час досудового розслідування
Григоренко А. О. **153**

Методика розслідування незаконних дій щодо усиновлення (удочеріння)
Люшенко Т. О. **156**

СЕКЦІЯ 10. МІЖНАРОДНЕ ПРАВО; ПОРІВНЯЛЬНЕ ПРАВОЗНАВСТВО
Право на доступ до суду: проблеми трактування статті 6
Конвенції з прав людини
Ясельська Н. М. **159**

МАТЕРІАЛИ
міжнародної науково-практичної конференції

«ЮРИДИЧНА НАУКА В СУЧАСНОМУ СВІТІ: ЗДОБУТКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ»

25 вересня 2020 р., м. Одеса

Підписано до друку 28.09.2020. Формат 60x84/16.
Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman. Цифровий друк.
Умовно-друк. арк. 9,53. Тираж 100. Замовлення № 1020-239.
Ціна договірна. Віддруковано з готового оригінал-макета.

Видавничий дім «Гельветика»
65101, м. Одеса, вул. Інглезі, 6/1
Телефони: +38 (048) 709 38 69, +38 (095) 934 48 28,
+38 (097) 723 06 08
E-mail: mailbox@helvetica.com.ua
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
ДК № 6424 від 04.10.2018 р.

ISBN 978-966-692-235-9